

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2016/2277**z dnia 15 grudnia 2016 r.****w sprawie równoważności ram regulacyjnych dotyczących kontrahentów centralnych w Dubai International Financial Centre zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 25 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Procedura uznawania kontrahentów centralnych (dalej „CCP”) z siedzibą w państwach trzecich określonych w art. 25 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 ma umożliwić CCP mającym siedzibę i posiadającym zezwolenie w państwach trzecich, których standardy regulacyjne są równoważne standardom ustanowionym we wskazanym rozporządzeniu, świadczenie usług rozliczeniowych na rzecz członków rozliczających lub systemów obrotu mających siedzibę w Unii. Przewidziana w tym rozporządzeniu procedura uznawania kontrahentów oraz decyzja o równoważności przyczyniają się do osiągnięcia nadrzędnego celu rozporządzenia (UE) nr 648/2012, jakim jest zmniejszenie ryzyka systemowego poprzez rozszerzenie zakresu wykorzystania bezpiecznych i solidnych CCP do rozliczania kontraktów na instrumenty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym również wówczas, gdy dani CCP mają swoją siedzibę i uzyskali zezwolenie na prowadzenie działalności w państwie trzecim.
- (2) Aby system prawny państwa trzeciego mógł zostać uznany za równoważny systemowi prawnemu Unii w odniesieniu do CCP, istotne skutki obowiązujących rozwiązań prawnych i nadzorczych powinny być równoważne z wymogami Unii pod względem osiąganych celów regulacyjnych. Celem niniejszej oceny równoważności jest zatem sprawdzenie, czy rozwiązania prawne i nadzorcze Dubai International Financial Centre (Międzynarodowego Centrum Finansowego w Dubaju, dalej „DIFC”) gwarantują, że kontrahenci centralni mający siedzibę w tym centrum i posiadający zezwolenie wydane przez to centrum nie narażają członków rozliczających lub systemów obrotu mających siedzibę w Unii na wyższy poziom ryzyka niż ten, na jaki mogliby być oni narażeni w przypadku korzystania z usług kontrahentów centralnych posiadających zezwolenie w Unii, a co za tym idzie, że nie powodują niedopuszczalnego poziomu ryzyka systemowego w Unii. Należy zatem w szczególności wziąć pod uwagę znacznie niższy poziom ryzyka związanego z działalnością rozliczeniową prowadzoną na rynkach finansowych, które są mniejsze od rynku finansowego Unii.
- (3) Zgodnie z art. 25 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, aby funkcjonujące w państwie trzecim rozwiązania prawne i nadzorcze dotyczące CCP, którzy uzyskali zezwolenie w tym państwie trzecim, zostały uznane za równoważne z rozwiązaniami ustanowionymi w tym rozporządzeniu, muszą być spełnione trzy warunki.
- (4) Po pierwsze CCP, którzy uzyskali zezwolenie w państwie trzecim, muszą spełniać prawnie wiążące wymogi równoważne wymogom ustanowionym w tytule IV rozporządzenia (UE) nr 648/2012.
- (5) Na prawnie wiążące wymogi DIFC w odniesieniu do CCP, którzy uzyskali zezwolenie w tym centrum, składają się: ustawa regulacyjna (*Regulatory Law*) z 2004 r. i ustawa o rynkach (*Markets Law*) z 2012 r. („regulacje DIFC”). Ich uzupełnienie stanowi zbiór przepisów Urzędu Regulacji Rynków Finansowych w Dubaju (Dubai Financial Services Authority, dalej „DFSA”), który zawiera moduł dotyczący posiadających zezwolenie instytucji rynkowych (Authorised Market Institutions, dalej „AMI”).
- (6) CCP posiadający siedzibę w DIFC muszą uzyskać zezwolenie DFSA na prowadzenie działalności jako AMI. Niniejsza decyzja dotyczy wyłącznie systemu mającego zastosowanie do AMI, które świadczą objętą zezwoleniem usługę finansową polegającą na prowadzeniu izby rozliczeniowej w DIFC. Aby uzyskać zezwolenie na prowadzenie działalności rozliczeniowej, AMI muszą spełniać szczegółowe wymagania określone przez DFSA oraz zawarte w zbiorze przepisów DFSA. AMI muszą świadczyć usługi rozliczeniowe w bezpieczny i skuteczny sposób oraz ostrożnie zarządzać ryzykiem związanym z prowadzoną działalnością i realizowanymi operacjami. Muszą również posiadać wystarczające zasoby finansowe, ludzkie i systemowe.
- (7) Regulacje DIFC w pełni wdrażają międzynarodowe standardy określone w zasadach dotyczących infrastruktury rynku finansowego (dalej „PFMI”) wydanych w kwietniu 2012 r. przez Komitet ds. Systemów Płatności i Rozrachunku ⁽²⁾ (dalej „CPSS”) oraz Międzynarodową Organizację Komisji Papierów Wartościowych (dalej „IOSCO”).

⁽¹⁾ Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 1.⁽²⁾ Z dniem 1 września 2014 r. Komitet ds. Systemów Płatności i Rozrachunku zmienił swoją nazwę na Komitet ds. Infrastruktury Płatniczej i Infrastruktury Rynku (dalej „CPMI”).

- (8) Regulacje DIFC zobowiązują również AMI do przyjęcia zasad i procedur wewnętrznych, które gwarantują spełnienie wszystkich istotnych wymogów i które są konieczne, aby prawidłowo uregulować świadczone przez nie usługi rozliczeniowe i rozrachunkowe. Przepis 5.6 dotyczący AMI przewiduje wymóg, zgodnie z którym zasady i procedury wewnętrzne muszą zawierać szczegółowe zapisy, w tym dotyczące przypadków niewykonania zobowiązania. Te zasady i procedury wewnętrzne, jak również wszelkie ich zmiany – zanim zostaną wdrożone – muszą zostać przedłożone DFSA. DFSA może odrzucić proponowane zasady lub zobowiązać AMI do wprowadzenia w nich zmian. Zgodnie z regulacjami DIFC wewnętrzne zasady AMI są prawnie wiążące i mogą być egzekwowane wobec członków i innych uczestników.
- (9) Struktura prawnie wiążących wymogów mających zastosowanie do AMI, które uzyskały zezwolenie w DIFC, jest zatem dwupoziomowa. Podstawowe zasady zawarte w zbiorze przepisów DFSA oraz w regulacjach DIFC wyznaczają wysokie standardy, których AMI muszą przestrzegać, aby uzyskać zezwolenie na świadczenie usług rozliczeniowych w DIFC (łącznie „zasady naczelné”). Te zasady naczelné stanowią pierwszy poziom prawnie wiążących wymogów obowiązujących w DIFC. Aby wykazać zgodność z zasadami naczelnymi, AMI zobowiązane są – na mocy przepisu 5.6 dotyczącego AMI „Zasady prowadzenia działalności” – do sformułowania swoich zasad i procedur wewnętrznych i przedłożenia ich DFSA celem zatwierdzenia, zanim zostaną wdrożone, przy czym DFSA może zapobiec ich wdrożeniu lub je odrzucić. Wspomniane zasady i procedury wewnętrzne stanowią drugi poziom wymogów obowiązujących w DIFC.
- (10) Ocena równoważności rozwiązań prawnych i nadzorczych mających zastosowanie do AMI w DIFC powinna również uwzględniać skutki tych rozwiązań w zakresie ograniczania ryzyka, tj. poziom ryzyka, na jakie narażeni są członkowie rozliczający i systemy obrotu z siedzibą w Unii w związku z udziałem w tych podmiotach. Na skutki w zakresie ograniczania ryzyka ma wpływ zarówno poziom ryzyka związanego z działalnością rozliczeniową danych CCP, który zależy od wielkości rynku finansowego, na którym ci kontrahenci prowadzą działalność, jak i adekwatność mających do nich zastosowanie rozwiązań prawnych i nadzorczych służących obniżeniu poziomu tego ryzyka. Aby zapewnić równoważne skutki w zakresie ograniczania ryzyka, wymogi w tym zakresie w odniesieniu do CCP prowadzących działalność na większych rynkach finansowych, gdzie poziom ryzyka jest wyższy, muszą być bardziej surowe niż wymogi w odniesieniu do CCP prowadzących działalność na mniejszych rynkach finansowych, gdzie poziom ryzyka jest niższy.
- (11) Rynek finansowy, na którym AMI posiadające zezwolenie w DIFC prowadzą działalność rozliczeniową, jest znacznie mniejszy niż rynek, na którym prowadzą działalność CCP mający siedzibę w Unii. W okresie od 2011 r. obrót instrumentami pochodnymi lub rozliczanie tych instrumentów na tym rynku miały miejsce na niewielką skalę. W związku z tym dla członków rozliczających i systemów obrotu z siedzibą w Unii udział w CCP posiadających zezwolenie w DIFC wiąże się ze znacznie niższym ryzykiem niż w przypadku udziału w CCP posiadających zezwolenie w Unii.
- (12) Rozwiązania prawne i nadzorcze mające zastosowanie do CCP posiadających zezwolenie w DIFC można zatem uznać za równoważne w zakresie, w jakim pozwalają należycie ograniczać ów niższy poziom ryzyka. Zasady naczelné mające zastosowanie do tych CCP, których uzupełnienie stanowią obowiązujące w tych CCP zasady i procedury wewnętrzne, które przewidują wymóg zapewnienia zgodności z PFMI, ograniczają niższy poziom ryzyka w DIFC oraz zapewniają skutki w zakresie ograniczania ryzyka równoważne skutkom przewidzianym w rozporządzeniu (UE) nr 648/2012.
- (13) Należy zatem uznać, że rozwiązania prawne i nadzorcze DIFC gwarantują, że AMI, które uzyskały zezwolenie w tym centrum, spełniają prawnie wiążące wymogi równoważne wymogom ustanowionym w tytule IV rozporządzenia (UE) nr 648/2012.
- (14) Zgodnie z drugim warunkiem określonym w art. 25 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 rozwiązania prawne i nadzorcze DIFC dotyczące CCP posiadających zezwolenie w tym centrum muszą przewidywać prowadzony na bieżąco skuteczny nadzór nad tymi CCP oraz prowadzone na bieżąco egzekwowanie prawa wobec tych CCP.
- (15) DFSA, jako organ sprawujący nadzór nad AMI, monitoruje AMI w DIFC, aby zapewnić przestrzeganie obowiązujących przepisów. DFSA przysługują wszechstronne uprawnienia do udzielania zezwoleń AMI oraz nakładania na nie kar, w tym m.in. uprawnienie do cofania zezwoleń udzielonych AMI oraz uprawnienie do nakładania na nie sankcji. Bieżący nadzór prowadzi DFSA. DFSA stosuje cykl nieprzerwanego zarządzania ryzykiem obejmujący identyfikację, ocenę, hierarchizację i ograniczanie ryzyka. Ustawa regulacyjna z 2004 r. przyznaje DFSA duże uprawnienia w zakresie egzekwowania ustanowionych przez ten urząd przepisów i zasad. DFSA jest uprawniony do prowadzenia dochodzeń w sprawie podejrzenia naruszenia ustanowionych przez niego zasad oraz przysługuje mu prawo prowadzenia kontroli, uzyskiwania – w trybie przymusowym – wglądu do ksiąg rachunkowych

i dokumentacji oraz zobowiązania osób fizycznych do udziału w przesłuchaniach pod przysięgą lub przyrzeczeniem. DFSA może m.in. nakładać kary finansowe, udzielać publicznych nagan oraz zakazywać osobom podejmowania działalności na terenie DIFC.

- (16) Należy zatem stwierdzić, że AMI posiadające zezwolenie w DIFC podlegają skutecznemu bieżącemu nadzorowi i egzekwowaniu prawa.
- (17) Zgodnie z trzecim warunkiem określonym w art. 25 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 rozwiązania prawne i nadzorcze DIFC muszą przewidywać skuteczny równoważny system uznawania CCP, którzy uzyskali zezwolenie w ramach systemów prawnych państw trzecich (dalej „CCP z państw trzecich”).
- (18) CCP z państw trzecich, którzy pragną rozliczać instrumenty pochodne w DIFC, muszą złożyć do DFSA wnioski o uznanie. Kryteria i przebieg procedury uznawania określono w module dotyczącym uznawania.
- (19) Aby uzyskać uznanie, jurysdykcja, w której CCP ma siedzibę, musi posiadać wystarczająco solidny system regulacyjny, podobny do rozwiązań prawnych i nadzorczych mających zastosowanie w DIFC. Ponadto warunkiem pozytywnego rozpatrzenia wniosku CCP z państwa trzeciego wymagane jest uprzednie zawarcie porozumienia o współpracy między DIFC a właściwymi organami danego państwa trzeciego.
- (20) Należy zatem stwierdzić, że rozwiązania prawne i nadzorcze DIFC przewidują skuteczny równoważny system uznawania CCP z państw trzecich.
- (21) Podstawę niniejszej decyzji stanowią prawnie wiążące wymogi dotyczące AMI mające zastosowanie w DIFC na dzień przyjęcia niniejszej decyzji. Komisja powinna, we współpracy z ESMA, w dalszym ciągu regularnie monitorować zmiany ram prawnych i nadzorczych dotyczących AMI oraz spełnianie warunków, na podstawie których podjęto niniejszą decyzję.
- (22) Regularny przegląd rozwiązań prawnych i nadzorczych mających zastosowanie w DIFC do CCP posiadających zezwolenie w tym centrum nie powinien wykluczać możliwości przeprowadzenia przez Komisję szczegółowego przeglądu w dowolnym czasie poza terminem ogólnego przeglądu, w przypadku gdy rozwój sytuacji powoduje konieczność przeprowadzenia przez Komisję ponownej oceny równoważności stwierdzonej niniejszą decyzją. Taka ponowna ocena może prowadzić do uchylecia niniejszej decyzji.
- (23) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Europejskiego Komitetu Papierów Wartościowych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Do celów art. 25 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 rozwiązania prawne i nadzorcze DIFC, na które składają się regulacje DIFC (*DIFC Regulations*) i zbiór przepisów DFSA (*DFSAs Rulebook*) i które mają zastosowanie do upoważnionych instytucji rynkowych (*Authorised Market Institutions*) posiadających zezwolenie w DIFC, uznaje się za równoważne wymogom określonym w rozporządzeniu (UE) nr 648/2012.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 grudnia 2016 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący